

Реферат на тему: "Сааді. Життя і творчість. Короткий огляд"

Сааді

Реферат

на тему:

Сааді. Життя і творчість. Короткий огляд

Перш ніж перейти до творчості відомого перського поета-мислителя Сааді, слід розглянути загальні досягнення середньовічної перської літератури, в яких умовах і під якими впливами вона розвивалася.

Середньовічна перська література — набуток багатьох народів, які розмовляють на мовах іранської групи (перси, таджики, афганці, курди і т.п.), багатьох тюркомовних народів (узбеки, туркмени, азербайджанці, турки), деяких народів Індостану.

Всі вони неодноразово входили у склад спільних державних утворень, а перська мова в певні періоди історії була їх основною літературною мовою.

Починаючи з XII століття на території цих народів після затяжного упадку відбувається чергове розквіт класичної літератури. Сааді — яскравий його взірець.

СААДІ (Saadi) (між 1203-1210 — 1292), перський поет. Повне ім'я — Мушріфаддін ібн Мусліхаддін Абдулла.

Протягом майже тридцяти років, з 1226 по 1255, он подорожував по всім країнам ісламу, від Індії до Марокко, який час був полонений хрестоносцями в Тріполі.

Плодовитий автор, творивший на арабському и перському, Сааді знаменитий головним чином двома невеликими книгами, написаними в 1257 і 1258. Авторство третьої, Панднаме (Книга настанов), ставиться під сумнів. Перша книга, Бустан (Плодовий сад), є збірником віршів на етичні теми, друга, Гулістан (Трояндовий сад), розділена на вісім глав, кожна з яких представляє один з аспектів життєвої мудрості.

На відміну від напрочуд різючої виразності інших перських поетів, з їх схильністю або до містицизму і відмови від мирського, або до скептицизму і гедонізму, світоспоглядання Сааді, що відбилося в його творчості, оконтурено здоровим глуздом: він проповідує міру у всьому, визнаючи цінність земних благ, якими потрібно насолоджуватися саме тому, що вони швидкоплинні, і з глибоким співчуттям відноситись до ближніх.

Ці особливості, поруч з людським характером його торів (наслідок мандрівного досвіду, на який він зсилається), а також витонченість стилю пояснюють неймовірну популярність Шустана і Гулі стана на Сході і їх величезний вплив на тюркську і індійську літературу. Саади став першим перським поетом, якого ще в 17 в. пізнали на Заході.

До переліку творчих робіт Сааді слід віднести поему "Бустан", "П'ять меджлісів" — прозаїчні послання — повчання з віршів. Слід зазначити, що Сааді відноситься до тих

поетів-мислителів, які використовували у своїх творах два і більше мов — так звана поліглосія.

Творчість Сааді — вище досягнення всієї середньовічної перськомовної ліричної поезії.

"Караван" Сааді — витончений взірець газелі (араб. газель) — виду моноримованого віршу (переважно 12-15 бейтів). Дана форма віршування найбільш поширена в поезії Близького та Середнього Сходу.

Кожний бейт газелі Саада, як і має бути у даній віршованій формі, містить завершену думку і має ніби самостійне значення.

У даному творі поет звертає до людської особистості у метаморфізованих формах. Даний твір насичений східною мудрістю і витонченістю. Він доводить, що тільки духовна дорога у пошуці самого себе — істинне покликання людини на цій землі. Все інше — марнота марнот.

Творчість Сааді — яскравий взірець життя мудреця. Людини, яка не тільки на словах, але і на ділі намагалася пізнати цей світ. Сааді пройшов не одну сотню кілометрів, щоб відшукати істину. І він її знайшов. Його творчість, відблиск цього пошуку, і взірець її знаходження.